

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴν ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

Ἔτος δευτέρον

Ἀθήναι, 23 Ἀπριλίου 1884

Ἀριθ. 101+140

Κύριε.

Λιμνηθῶθεν. Ἐμὰς μὲ τὰ καίκια μας ὅπου φεύγομεν ἀπὸ τὸν Περαιὰ διὰ Λαύριον καὶ Χαλκίδα μὰς δίνουν πιστοποιήσι σπόρην ἀπὸ βλογιὰ καὶ ἀμα φτάσωμε σὲ ἓνα ὅποιο δήποτε μέρος μὰς ρεστάρουν ποτὲ δυὸ καὶ πότε τρεῖς ὥραις ὡς νὰ ἔρθῃ ὁ γιατρός καὶ πότε ἔρχεται καὶ πότε δὲν πατᾶ τὸ ποδᾶρι του· ἀλλὰ τὴν βίζιτα μὰς τὴν πέρνουν τὰ ὑγειονομεῖα, ἐνῶ τὰ βαπόρια ποῦ ἔχουν τόσο κόσμον μέσα καὶ φτάνουν γρηγορώτερα κάμμειά παρατήρησι καὶ ἐπιθεώρησι δὲν τοὺς γίνονται, ὡς καθὼς καὶ στῆς ἀμαξιας τῶν λεωφορείων. Εἶναι δουλειὰ αὐτῆ; Πίστου ὑπουργοῦ νὰ μὴ μὰς φορολογοῦν ἔτσι ἀδίκῃ ἢ μὰς κ' ἔχει κ' αὐτὸς τὸ μερίδιον τοῦ λιονταριοῦ καὶ εἶναι τώρα δυὸ τρία χρόνια αὐτὸς ὁ φόρος καὶ δὲν τὸν κόβουν. Γράψε τὰ τώρα σὺ ὅπως θέλεις.

Ἰπάρχει ὑπογραφή.

Σημ. Παληανθρώπου. Τί ἀλλοιώτικα νὰ τὰ γράψω, ποῦ πᾶν πᾶν ποῦ φαίνεται κολαούζο δὲν θέλει. Ἡ στραβοκυβέρνησις σὲ τέτοια μικρὰ πράγματα, ποῦ εἶναι γιὰ σὰς ποῦ θαλασσοδέρνεστε μεγάλα, δὲν ἀνοίγει τὰ στραβά της, νὰ σὰς προστατέψῃ, μόνον φόρους νὰ πέρνῃ ξέρει. Νὰ, μ' αὐτὰ καὶ μ' αὐτὰ θὰ μὰς καταστήσουν κάμμειά μὲρα νὰ γίνωμε καὶ μεῖς μηδενισταί. Τί νομίζετε, μ' αὐταῖς καὶ μ' αὐταῖς τῆς καταπίσεις δημιουργήθηκαν αὐταῖς ἢ καταστρεφτικαῖς ἐταιρίαις, στὴν Εὐρώπῃ, ποῦ κόντεῦουν νὰ τὴν φέρουν ἀνω κάτω. Ὁταν τοὺς τὰ γράφαμε αὐτὰ, μὰς λέν = Ὅχι ἀδερφέ, αὐτὰ στὴν Ἑλλάδα δὲν περνοῦν. Πολὺ καλὰ, ὅλα τὰ πράγματα στὴν Ἑλλάδα δὲν εἶχαν πέρασι καὶ ὅμως ὅλα ἔχουν τώρα μεγάλη. Οὐτοῦρ μπακαλούμ.

Κύριε συντάχτη.

Πορῶθεν, ἦγουν ἀπὸ τὸν Πόρον. Ἐζύγωσε, καυμένη δῆμαρχε, ὁ καιρὸς ποῦ θὰ ἔρθουν οἱ Ἀθηναῖοι στὸ Πόρο καὶ δὲν βάζεις δυὸ τρία παλούκια καὶ ἄλλα τόσα φανάρια ποῦ σπάζουν τὰ μούτρα τους στὰ θεοσκότεινα; Τί γίνονται τὰ λεφτὰ τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς καθαριότης; Μπὰς καὶ θὰς νὰ τὰ κἀνης πλακάκια; Γέρασε, βρὲ, γέρασε καὶ γινῶσι δὲν ἔβανε, εἰζερες μόνον τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμά, ποῦ πῆγες καὶ ἔφραγες τ' ἄρνια μὲ τοὺς ὑπαλλήλους στὸ Βῦδι, νὰ διζτάξῃς σὰν ξεκουτιάρης ποῦ εἶσαι νὰ μὴν ἀνοίξῃ κένενα μαγαζὶ γιὰτι θὰ ἔχῃ πρόστιμο 50 δρ. Ποῦ τὸν βεῖθες, βρὲ βλάκκα, αὐτὸν τὸν νόμο;

Ἰπάρχει ὑπογραφή.

Σημ. Παληανθρώπου, Ἄμ. Ποριώτικο κερχλί πὲς τον καὶ

ἄσε τον καὶ ὄξω ἀπὸ τοὺς Ποριώτας, γιὰτι δὲν πρόκειται γι' αὐτοὺς, ἀλλὰ γιὰ τὸ δῆμαρχό τους τὸν βλάκκα, καὶ γιὰ ἐκείνους ποῦ τὸν εὐγαναν δῆμαρχο. Καλὰ νὰ σὰς κἀνῃ.

Κύριε συντάχτη

Ἀθηῶθεν. Κατάντησε πλέον ἀνυπόρορος, γιὰτι γράφεις κἀτι πράγματα τόσο χοντρά ποῦ δὲν χωνεύονται. Ἐτσι ἔγραψες προχτὲς γιὰ τὴ δυστυχισμένη ἐκείνη, ποῦ φαρμακώθηκε, ὅτι πῆρε τὸ φάρμακον ἀπὸ κάποιον φαρμακεῖον, καὶ συμβούλευσις τὸν διευθυντὴ νὰ ἐφαρμώσῃ τὸν νόμον περὶ μὴ πούλησεως δηλητηρίων. Ἄντις νὰ συμβουλέψῃς αὐτὰ στὸ διευθυντὴ, δὲν ἔτριβες προτῆτερα τὰ μάτια σου ἂν πουλοῦν δηλητήρια οἱ φαρμακοποιοὶ τῶν σπετσερίδων, ἢ οἱ ἄλλοι ὑποφαρμακοποιοὶ ὑαλοπώλιδες, οἱ ὅποιοι πουλοῦν ὅτι λογῆς φάρμακα θέλεις καὶ μέσα μάλιστα στὰ μάτια τῆς ἀστυνομίας, οἱ κακούργοι πουλοῦν τὴν μαγρέλια εἰς τὸν φτωχὸ Λαοῦ γιὰ κινίνο καὶ πολλὰ ἄλλα νόθα φάρμακα, ὡς καθὼς πουλοῦν καὶ γιὰ φτειασίδι τῶν γυναικῶν. Ἀπὸ αὐτὰ λοιπὸν τὰ μαγαζὰ ἀγόρασε τὸ δυστυχισμένο κορίτσι τὸ φάρμακον. Σοῦ λέμε λοιπὸν νὰ πάρῃς τὸν διευθυντὴ καὶ νὰ πᾶτε σ' αὐτὰ τὰ σφαγεῖα νὰ κατὰσχετε ὅσα παρανόμως πουλοῦνται καὶ ἐκεῖ νὰ ἐφαρμώσῃ τὸν νόμον κατὰ γράμμα.

Μερικοὶ φαρμακοποιοί.

Σημ. Παληανθρώπου. Εἶμαστε σύμφωνοι, ἀλλὰ τώρα νομίζετε ποῦ τὸ ἔμαθον πῶς θ' ἀρήσουν αὐτὰ πλέον φανερὰ στὰ μαγαζὶ τους; Δὲν κάναμε τίποτα. Ἐπρεπε νὰ μὴ τοὺς τὸ ποῦμε, καὶ νὰ πᾶμε ξάφνα νὰ τὰ κατὰσχωμε. Τώρα πλέον πέταξε τὸ πουλί. Εἶναι σὰν νὰ τοὺς λέμε, *φουλαχτήτε.*

Ἀπ' τὴν Ἀμερικὴν.

Νέα Ἀρῆλλα. Κύριε Συντάχτη. Δὲν συμβουλεύεις τὸν Παπαγιάννη Λάμπρο καὶ τὸν δάσκαλο Σπυριδῆ, νὰ σωφρονιστοῦν λίγο; Βρὲ σὺ δάσκαλε, μὴ νομίσης, ὅτι τὰ ξεροκόμματα ποῦ πέταγαν καὶ τὰ ἄρπαγες σὰν σκύλος, καὶ τώρα ἔγινες δάσκαλος καὶ ἀντίς νὰ διδάχῃς γράμματα, διδάχῃς τὴν τρέλλα σου, ἐννοῖά σου καὶ θὰ ξανάρθῃ καὶ τὰ βρίσκουμε, καὶ σὺ βρὲ Παπαγιάννη, ποῦ τὸ βροῖκες γραμμένο νὰ μὴ τρῶν τοῦ Βαγγελισμοῦ ψῆρι; Καὶ σήμερον ἔλαβον τὸ γράμμα ἀπὸ τὸν πατέρα μου καὶ μού γράφει, ὅτι πέθανε ἡ μάνα μου ἀκοινώνητη, ἐπειδὴ δὲν πῆγε τὸ παπαδιάτικο, δι' αὐτὸ τὴν ἄρρησε τὴν μάνα μου ἀκοινώνητη. Παπαδες εἶναι αὐτοί, ἢ θηρία ἀντιχριστιανικά; Δὲν τοὺς συμβουλεύεις;

Ἰπάρχει ὑπογραφή.

φιλινάδα της και τή μάνα της, διότι έρχονται εις τήν κουζίνα του Νοσοκομείου και σταυρώνουν τους υπομάγειρας από τής 8 ως τής 9 τής νύχτας, αυτοί δε είπαν στής έν λόγω και φέρει είπειν κυρίαίς να τους κάνουν τήν χάρι να μη πηγαίνουν και τους σταυρώνουν, αύταις δε έξακολουθούν καθ' εκάστη και δέν τους άφίνουν σε ήσυχία για να κυττάζουν και τους άρρώστους.

Σημ. Μαθητριών. Αυτά ως τ' άκούη το κύριον άδελφάτον, φάτον, το όποιον όχι μόνον σ' αυτό κάνει τον στραβό αλλά και σε πολλά άλλα ζητήματα, για τα όποια νου ζέμ επιφυλαττόμ.

Τά θάψην τά κατακακόμοιρα τά λουλούδια.

Άθηνώνθεν.

Αυτή τήν κυρά Τσούμη, πρέπει να ζέρης, κύριε, πώς δέν τήν έδειρε κένενας από τους άδελφούς Σερέτιδες και μάλις ο Βασίλης ο όποτος ούτε καν τήν γνωρίζει. Να ή γυναίκες πιάτηκαν άναμεταξύ τους και έδειρε ή μιζ τήν άλλη και τώρα ή δαρμένη τά φορτώνει στη καμπούρα του άνδρα τής γυναίκας που τήν έδειρε.

Σημ. Παληανθρώπων. Όπως δήποτε ή ξυλοπατινάδα έπαιξε, άλλ' άφου είναι μεταξύ γυναικών, ως φαγωθούν, σώνει σεις οι άνδρες μόνο να μην άνακατευόμαστε, γιατί βρίσκομαι τον μελλά μας και χωρίς να θέλωμε.

Γυμνασιώνθεν.

Ο νόμος λέει πώς όλοι οι μαθηταί των γυμνασίων πρέπει να γυμνάζονται από 14 χρονών και άπάνω, πώς λοιπόν ο ύπουργός καταπατά τον νόμον, και γυμνάζονται μόνο οι μαθηταί τής α' και β' τάξης, έμεις οι άλλοι τί είμαστε ζωντόβολα; Το έλάχιστο να μας έπιτραπή και μας να φορούμε τήν στολή, για να διακρινώμαστε και μείς πώς είμαστε μαθηταί και έτσι δέν θα κάνουμε και άτακτα, διότι θα μας γνωρίζουν όλοι.

Οι μαθηταί.

Σημ. Παλαιθιώπων. Και δέν κάνετε και σεις στολή, ποιός σας μπουδίζει. Βίνετε μακάρι και τρικαντά με φτερά και από μιζ ύρρά ακόμα, αν θέλετε, για να διακρίνεστε πώς είστε μαθηταί. Άλλη μανία πάλι αυτή, να γυρεύουμε τώρα διακριτικός στολάς. Και τόσα χρόνια πώς περνούσαμε χωρίς στολαίς ιδιαίτερες; Δέν κυττάζετε τας σπουδάς σας, μόνο θέλετε πλιύζει να φορέστε, σάματις είστε μελτέζι.

Πολυτεχνειώνθεν.

Ο ύποδιευθυντής του Πολυτεχνείου του έργουσταίου μας έχει 30 λίμες και εργαζόμαστε 60 σπουδασταί και τσακνόμεμαστε ποιός να πάρη του άλλου του τήν λίμα; και νάναι λίμαις στο διάλο, είναι κάτι πηλοσίδερα που δέν μπορούν να λιμάρουν ούτε τήν μύτη του ύποδιευθυντού, και ένφ ή κυβέρνησις του δίνει 2 φρ. για τήν κάθε λίμα, αυτός μας

πέρνει των 60 λεπτών. Κοντεύει να έρθη ο Ίούνιος και μείς δέν έχομε τελειωμένα ούτε το ένα τρίτο των έργων.

Οι μαθηταί.

Σημ. Παληανθρώπων. Πρέπει να ήστε πολύ εύχαριστημένοι που σας δίνει λίμες που να μη λιμάρουν και δέν σας άφίνει να λιμάρετε με τα δάχτυλά σας. Ούφ, μας άρχίσατε και σεις, πολύ λίμα κάθε μέρα με τα παραπόνά σας.

Έπίσημος γνωστοποίησης.

Δυνάμει του ύπ' αριθμόν 8,635 έπίσημο έγγραφο του διοικητή τής διοικητικής Αστυνομίας Άθηνών και Περαιάς, προς έμένα, παραγγέλλομαι να σας παραγγείλω να κουμπουριαστήτε όλοι, ήγουν να όπλιστήτε με κουμπούρες και λοιπά, όσοι θέλετε να περνάτε με κάποια άσφαλεία τήν νύχτα από το γεφύρι του σιδηροδρόμου και από τήν πλατεία του Θεσείου, διότι εκει μέσα στο περιβολάκι το έρημο και σκοτεινό τής Άμαλίας, έστησαν τήν φωλιά τους τα τάγματα και συντάγματα των λωποδυτών, οι όποιοι αν δέν σας βρούν τίποτα άπάνω σας βγάζουν τα ρούχα και σας άφίνουν με το σάβρακο και πουκάμισο να κάνετε τήν νύχτα τα φαντάσματα.

Όσοι λοιπόν εύαρεστήστε περάσετε από κει και θα σας περιποιηθούν με το παραπάνω. Προσέθετε, προσέθετε και μη φοβόσσε να πάθετε τίποτα.

Άπό το άστυνομικό γραφείο.

Περαιώνθεν.

Του Εύαγγελισμού πήγε μιζ χήρα και γύρεψε άδεια από τον Παπα Μιχάλη άντιπρόσωπον του κύρ Μητροπολίτη για να στεφανώση τήν κόρη της που είχε άρραβωνιασμένη, και ήτανε να στεφανωθή δια λόγους πολλούς, ο τραγόπαπας τής είπε πώς δέν κάνουν γάμους τήν σαρακοστή, άλλ' από συμπάθεια τής έδινε, αν του πήγαινε 50 φρ. και ή φτωχειά με χιλια βάσανα τα προμηθεύτηκε και έτσι πήρε τήν άδεια. Ρώτα λοιπόν τον κ. Μητροπολίτη το λένε αυτό οι εκκλησιαστικοί κανόνες.

Υπάρχει ύπογραφή.

Σημ. Παληανθρώπων. Αν του έδινε και άλλα 50 φρ. θα τής έδινε τήν άδεια να σκοτώση και τον πατέρα της και αυτον ακόμα τον ίδιο. Ούξω τραγογένη.

Βρέ γυναίκα έτσι θα πās στην εκθεσι των άνθρών; Μπα; και πās να εκθέσης αυτά;

Κέρασι

Τζότικο μαύρο γλυκό και μερούσιο μοσχάτο και λοιπά πουλιέται στο ξενοδοχείον ή «Αφροδίτη» που είναι κολλητά στον φουερν του «Πηλιόπουλου» και πλησίον στο ξενοδοχείον ή «Αφρονία». Έχει και Ρετινιάτο νέκταρ είναι και ο καταστηματούχος Άνδρ. Πατριτίος ένας τόσο γλυκός άνθρωπος, που αν θέλης να πάρης μιζάκα σε κάνει και πέρνεις πέντε. Τρέξετε.

Στο πρακτορείον

των έφημεριών πουλιέται χρι με τήν όκα και σώματα του πρώτου έτους του «Παληανθρώπου».